U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **M. H.**, zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Novotným, Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2020, čj. OAM-723/ZA-ZA12-VL16-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2021, čj. 2 Az 14/2020-33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státní příslušník Ukrajiny. Žalovaný mu rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020 neudělil mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Městský soud zamítl žalobcovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[2] V kasační stížnosti žalobce (stěžovatel) vyjádřil obavu z šíření válečného konfliktu na Ukrajině. Situace v Doněcké a Luhanské oblasti je nadále nepříznivá a stěžovatel by tam nemohl navštívit bývalou manželku. V zemi původu by byl navíc pravděpodobně povolán do armády, i když válečný konflikt odporuje jeho vyznání. Žalovaný se nevypořádal se všemi stěžovatelovými důvody pro udělení mezinárodní ochrany; stěžovatel přitom splňuje podmínky alespoň pro udělení doplňkové ochrany. Rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry městského soudu a odkázal na své rozhodnutí i na správní spis. Je přesvědčen, že bezpečnostní situaci v zemi původu stěžovatele posoudil dostatečně.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12).

[5] NSS se nejprve zabýval nepřezkoumatelností rozsudku městského soudu. K pojmu nepřezkoumatelnost odkazuje na svou ustálenou judikaturu (např. rozsudky ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003-52, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, nebo ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73). NSS námitce nepřezkoumatelnosti nepřisvědčil, neboť městský soud se vypořádal se všemi žalobními námitkami.

[6] K aktuální bezpečnostní situaci na Ukrajině se NSS vyjádřil mnohokrát. Na Ukrajině se nejedná o tzv. totální konflikt, který by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista z důvodu přítomnosti kdekoli na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy (srov. např. usnesení ze dne 19. 1. 2021, čj. 6 Azs 286/2020-43, či ze dne 29. 6. 2021, čj. 2 Azs 71/2021-26 a tam citovanou judikaturu). NSS si je vědom složité bezpečnostní situace v Doněcké a Luhanské oblasti. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že na Ukrajině existuje reálná, přiměřená a smysluplná možnost vnitřního přesídlení; k možnosti vnitřního přesídlení na Ukrajině viz např. usnesení ze dne 25. 6. 2020, čj. 9 Azs 64/2020 - 43, bod 16, s citacemi další judikatury.

[7] Samotné plnění branné povinnosti (bez dalších souvislostí) se podle judikatury NSS nepovažuje za důvod pro udělení azylu ani doplňkové ochrany, jedná-li se o plnění povinnosti v armádě demokratického státu, které je v souladu s vnitrostátním i mezinárodním právem, a pokud případné odpírání výkonu takové vojenské služby z důvodu svědomí není trestáno nepřiměřenými sankcemi. Podrobení se takové povinnosti samo o sobě nezakládá pronásledování ani vážnou újmu ve smyslu zákona o azylu (rozsudek ze dne 8. 3. 2018, čj. 5 Azs 348/2017 - 19, nebo usnesení ze dne 27. 5. 2020, čj. 2 Azs 8/2019 - 35). Jak městský soud správně poznamenal, obecně vyjádřená obava z nasazení do bojů v rámci ozbrojeného konfliktu nemůže vést k udělení mezinárodní ochrany; nejde tedy o azylově relevantní obavu. Obava stěžovatele z nutnosti nastoupit vojenskou službu je navíc pouze hypotetická.

[8] Rozsudek městského soudu také respektuje dosavadní judikaturu kasačního soudu týkající se požadavků na zjišťování skutkového stavu v řízeních o udělení mezinárodní ochrany (srov. např. rozhodnutí ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, ze dne 17. 6. 2004, čj. 3 Azs 23/2004-63, ze dne 21. 12. 2005, čj. 6 Azs 235/2004-57, ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 Azs 45/2008-67, a ze dne 27. 1. 2009, čj. 2 Azs 91/2008-66).

[9] Námitky týkající se nemožnosti kontaktu s bývalou manželkou žijící na Krymu a toho, že válečný konflikt je v rozporu s jeho vyznáním, uplatnil stěžovatel až v kasační stížnosti, ač tak mohl učinit již v řízení před městským soudem, a jsou tedy nepřípustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[10] V posuzované věci nevyvstala žádná právní otázka, kterou by dosud judikatura jednotně neřešila, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl,

proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu